

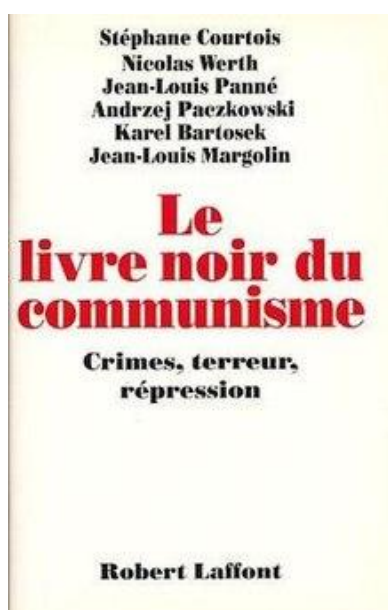
Komunizam je uzrokovao više od 100 milijuna smrti, prikaz po zemljama...

TRENUTNO POSTOJI VIŠE OD 120 MILIJUNA SMRTNIH SLU AJEVA UZROKOVANIH TOM IDEOLOGIJOM...Crna knjiga komunizma...

Studenoga 2017. godine je bilo 20 godina od objavljivanja referentnog rada o komunisti kom teroru: “*Crna knjiga komunizma*“, u izdanju Harvard University Press u Francuskoj...

To je djelo tima profesora i istraživa a iz Nacionalnog centra za znanstvena istraživanja, najvažnije znanstvene institucije u Francuskoj. Dugo vremena sam želio stavke o broju ubijenih žrtava komunizma navedenih u toj knjizi prikazati za svaku zemlju, ažuriraju i ih koliko je to mogu e, jer je u posljednja dva desetlje a ta totalitarna ideologija i dalje uzrokovala smrt u razli itim dijelovima svijeta. **Ovdje nudim popis po zemljama, poredano od zemalja koje su imali ve i broj žrtava prema malobrojnijima.** Citirati u “*Crnu knjigu komunizma*” navode i po etna slova njenoga naziva, TBBOC (*The black book of communism*). Brojevi koje sam nazna io **podebljanim** slovima rezultat su procjena TBBOC na koje su dodane procjene drugih novijih studija.

Brojevi po državama:

Kina: 82 milijuna mrtvih

SSSR: više od 21 milijun mrtvih

Sjeverna Koreja: 4,6 milijuna mrtvih

Vijetnam: 3,8 milijuna mrtvih

Kambodža: 2,4 milijuna mrtvih

Afganistan: 1,5 milijuna mrtvih

Jugoslavija: 1,172,000 mrtvih

Njemačka: 815.000 mrtvih

Mozambik: 729.000 mrtvih

Etiopija: 725.000 mrtvih

Rumunjska: 435.000 mrtvih

Čehoslovačka: 262.082 mrtva

Venezuela: više od 252.000 mrtvih

Poljska: više od 235.000 mrtvih

Mađarska: 210.000 mrtvih

Angola: 125.000 mrtvih

Kolumbija: 105.419 mrtvih

Albanija: 100.000 mrtvih

Rodezija/Zimbabve: više od 50.000 mrtvih

Laos: 45.000 mrtvih

Bugarska: 31.150 mrtvih

Kuba: 73.000 mrtvih

Peru: 37.840 mrtvih

Mongolija: 35.000 mrtvih

Filipini: 22.799 mrtvih

Grčka: 15.401 mrtvih

Nikaragva: 5.000 mrtvih

Španjolska: najmanje 4.176 mrtvih

Argentina: 1.501 mrtvih

Južni Jemen: 1.000 mrtvih

Izrael: 83 mrtva

Urugvaj: 66 mrtvih

Zapadna Njemačka i Zapadni Berlin: 35 mrtvih

Sjedinjene Američke Države: 10 mrtvih

UKUPNO: Više od 120 milijuna mrtvih

(ovaj članak je napisan u prosincu 2017. godine i u međuvremenu su se neki od navedenih brojeva povećali, napr. S. Koreja, Venecuela... – prim.prev.)

Kina: 82 milijuna mrtvih

TBBOC daje procjenu od 65 milijuna smrtnih slučajeva i taj broj se dijeli kako slijedi:

20 milijuna političkih zatvorenika ubijenih tijekom zločina. Britanski povjesničar kineskog podrijetla Jung Chang, u *“Mao: Nepoznata priča”* (2005), navodi da je **poginulo 27 milijuna** zatvorenika u ogromnoj Laogai mreži, kineskom ekvivalentu sovjetskog Gulaga. Prema nevladinoj organizaciji Laogai Research Foundation, **Laogai nastavlja postojati i danas te bi se tamo moglo smjestiti između 3 i 5 milijuna zatvorenika**, tako da bi se broj smrtnih slučajeva mogao nastaviti povećavati iz dana u dan.

Između 20 i 43 milijuna mrtvih između 1959. i 1961. za vrijeme takozvanog *“Velikog skoka naprijed”*, uglavnom zbog gladi koju je proizveo Mao Ce-Tung. Bila je to najveća glad u povijesti ovog nastava. Nizozemski povjesničar Franck Dikötter u *“Velikoj Mao gladi”* (2010.) povećao je tu brojku na 45 milijuna. Međutim, najveći istraživač ovog genocida i onaj koji je prikupio više dokumentacije o tome, **kineski povjesničar Yu Xiguang, navodi 55 milijuna mrtvih**. Godine 1956. u kineskom bombardiranju velikog tibetanskog samostana Chode Gaden Phendeling **poginulo je 2000 redovnika i hodočasnika**.

Između 2.000 i 10.000 Tibetanaca ubijeno je u Hasi Lhasi tijekom tibetanske pobune Jam 1959. godine.

70.000 Tibetanaca su umrli od gladi između 1959. i 1963. godine.

Tisu ubijenih u pokolju na Tiananmenu 1989. godine.

Dakle, **moгли bismo se suočiti s brojkama od čak 82 milijuna mrtvih** i to samo u Narodnoj Republici Kini.

SSSR: više od 21 milijun mrtvih

TBBOC procjenjuje 20 milijuna smrtnih slučajeva u SSSR-u, dijeleći ovu procjenu na sljedeći način:

Likvidacija desetaka tisuća talaca ili zatvorenika bez suđenja.

Ubojstvo **stotina tisuća buntovnih radnika i seljaka** između 1918. i 1922. godine.

Gladi 1922. koja je uzrokovala **5 milijuna smrti**.

U TBBOC se navodi likvidacija Donskih Kozaka. Na stranici 25 TBBOC-a se ne iznose brojke, ali povjesničar Michael Kort procjenjuje da je između 1919. i 1920. **umrlo između 300.000 i 500.000 Kozaka**.

Ubojstvo desetaka tisuća ljudi u koncentracijskim logorima između 1918. i 1930. godine.

690.000 smrtnih slučajeva u Velikoj čistki 1937-1938. godine. N. G. Okhotin i A. B. Roginsky, u knjizi **“Veliki teror 1937-1938. Kratka kronika”**, iznose brojku od 724.000 pogubljenih.

Deportacija kulaka. Na stranici 25 TBBOC-a ne iznosi se brojka, ali Orlando Figes (*“Šaptači: privatni život u Staljinovoj Rusiji”*, 2007.), na temelju sovjetskih arhiva, ističe da bi moglo biti 486.370 mrtvih između 1930. i 1931., a još 389.521 je umrlo između 1932. i 1940. TBBOC također navodi druge deportacije naroda i etničkih skupina i druga ubojstva, bez navođenja podataka. U *“Crvenom holokaustu”* (2009), Steven Rosefielde navodi ukupno **6 milijuna smrtnih slučajeva** uzrokovanih tim deportacijama. Glad u Ukrajini: šest milijuna mrtvih. Nedavno je Nacionalna akademija znanosti Ukrajine smanjila tu brojku na **3,9 milijuna**.

Međutim, TBBOC-u nedostaju neke činjenice koje još više povećavaju tu brojku. Dodajem neke ovdje, uz izvore:

Ubojstvo 20.000 ratnih zarobljenika Bijele garde kojima je obećana amnestija ako spuste oružje. Robert Gellately navodi u *“Lenjin, Staljin i Hitler: doba društvene katastrofe”* (2007).

240.000 ubijenih u represiji Tambovske pobune (1920-1921). Povjesničar Boris Sennikov smatra konzervativnim popisne podatke tog vremena u **svojoj studiji toga ustanka**.

Kazahstanska glad od 1919.-1922., s **ukupno od 400.000** (prema Nelly Leonidovna Krasnobaeva u “*Stanovništvo Kazahstana krajem devetnaestog-u prvoj etvrtini dvadesetog stolje a*“, 2004) **do 750.000 mrtvih** (prema Tomu Everet-Heathu u “*Središnja Azija: aspekti tranzicije*”, 2003.).

Tatarska glad 1921.-1922., koja je izazvala izme u 500.000 (prema N. M. Droninu i E. G. Bellingeru u “*Klimatska ovisnost i problemi s hranom u Rusiji, 1900-1990*”, 2005) i **2 milijuna mrtvih** (prema Peteru Christopheru Mizelleu u “*Bitci s gladi*”, 2002.).

Kazahstanska glad od 1932.-1933., poznata i pod nazivom *Goloshchekin genocid*, koju je izazvao sovjetski vo a. Prerma studiji Gabriele Rasuly-Paleczek i Julie Katschnig za Europsko društvo za studije Središnje Azije iz 2004. godine o registriranoj populaciji u Kazahstanu izme u 1926. i 1937. godine, glad je uzrokovala **1,5 milijuna smrti** .

1500 civila ubijenih u sovjetskoj Republici Balkariji od strane NKVD (NKVD (*rus.*

*) u SSSR-u bila je kratica za Narodni komesarijat unutrašnjih poslova, bila je i javna i tajna policijska organizacija, prim.prev.) u studenom 1942. (**navod službene agencije RIA Kabardino-Balkaria 2014. godine**).*

Ubojstvo 9.015 ukrajinskih političkih zatvorenika u Drugom svjetskom ratu, prema sovjetskim statistikama o 78 postojećih zatvora u Ukrajini (navod V. G. Timofeev u “*Kazneno-izvršnom sustavu Rusije: brojke, događaji i događaji*”, 1999).

Zbrajaju i sve ove činjenice, govorili bismo ukupno o više od 21 milijuna smrtnih slučajeva u SSSR-u.

Sjeverna Koreja: 4,6 milijuna mrtvih

Na početku knjige, TBBOC iznosi brojku od 2 milijuna smrtnih slučajeva, žrtava sjevernokorejskog komunizma. U poglavlju posvećenom toj brutalnoj diktaturi daju se detaljnije procjene:

90.000 smrtnih slučajeva od pogubljenja iz različitih razloga.

100.000 mrtvih u istakama Radničke stranke.

1,5 milijuna smrtnih slučajeva u koncentracijskim logorima izme u 1953. i 1998. godine.

U to moramo dodati one koji su ubijeni pri pokušaju bijega iz zemlje, umrli od gladi (TBBOC navodi procjene njemačkog Crvenog križa koji računaju s **10.000 smrti djece mjesečno zbog gladi u Sjevernoj Koreji**) i 500.000 smrtnih slučajeva zbog bolesti i loše prehrane. No, treba zapamtiti da je TBBOC objavljen 1997. godine. **Pyongyang je 1999. godine priznao 220.000 ljudi umrlih od gladi od 1995. godine** zbog poplava te godine. **U izvješću** koje je u kolovozu 1999. objavio *Institute for Peace* iz Sjedinjenih Država procjenjuju se u inčini te gladi na **2 do 3 milijuna smrtnih slučajeva**. Dakle, možemo govoriti o ukupno 4,6 milijuna smrtnih slučajeva do sada, i to ne računaju i Korejski rat 1950.-1953. godine, koji su prouzročili Sjevernokorejci.

Vijetnam: 3,8 milijuna mrtvih

TBBOC navodi 1 milijun umrlih kao rezultat komunisti ke represije, najprije u Sjevernom Vijetnamu, a zatim u cijelom Vijetnamu nakon sjeverno-vijetnamske invazije na Južni Vijetnam. Me utim, profesor Rudolf Rummel **isti e** kako je **politi ko nasilje zna ilo 3,8 milijuna smrtnih slu ajeva u zemlji**, od kojih su 1.250.000 bile žrtve ubojstva.

Kambodža: 2,4 milijuna mrtvih

TBBOC procjenjuje da je 2 milijuna Kambodžana ubijeno tijekom genocida koji je po inio komunisti ki režim Pola Pota. Me utim, profesor Rudolph Rummel **procjenjuje** da su **Crveni Kmeri ubili 2,4 milijuna muškaraca, žena i djece**.

Afganistan: 1,5 milijuna mrtvih

TBBOC isti e da je nakon državnog udara 1978. godine koji su izveli komunisti, 29. travnja te godine došlo do prve istke ne-komunisti ke vojske što je ostavilo 3.000 mrtvih. Represija protiv protivnika novog režima smaknula je još 10.000 ljudi. Nakon pobune islamskih mudžahedina, SSSR je vojno intervenirao u zemlji, poduzimaju i divlju represiju protiv pobunjenika, uništavaju i cijela sela i masakriraju i muškarce, žene i djecu. TBBOC je izra unao izme u milijun i pol i dva milijuna žrtava tog rata.

Jugoslavija: 1,172,000 mrtvih

TBBOC je došao do oko milijun smrtnih slu ajeva uzrokovanih uspostavom komunizma u Jugoslaviji, u toj zemlji s 15,5 milijuna stanovnika. Knjiga ne daje više detalja. Vlada Srbije je 2009. formirala **državnu komisiju** koja je objavila imena **55.973 ljudi ubijenih u komunisti kim istkama 1944. i 1995.** , uklju uju i 27.367 Nijemaca, 14.567 Srba i 6.112 Ma ara. Izme u 1949. i 1956. u zatvoru Goli Otok **ubijeno je 4000 zarobljenika**, navodi se **u izvješ u** Balkansko-kavkaskog Osservatorya

objavljenog 2008. godine. 2007. godine New York Times **izvijestio je** o postojanju **100.000 grobova u Sloveniji s ostacima žrtava komunisti ke represije** u tom dijelu bivše Jugoslavije. Mnogi grobovi bili su uništeni dinamitom od strane komunisti kako ne bi ostavili traga o tim ubojstvima. Profesor Rudolph Rummel **procjenjuje** da bi žrtve komunizma u Jugoslaviji mogle biti podijeljene na sljede i na in: U razdoblju od 1941. do 1944. komunisti ki partizani **ubili** su oko **100.000 ljudi** . Titova diktatura je 1944. i 1945. godine **ubila** oko **500.000 ljudi** . Nekih **572.000 je ubijeno** od strane Titove diktature od 1945. do 1987. godine. Govorili bismo, dakle, o 1.172.000 mrtvih.

Isto na Njema ka: 815.000 mrtvih

TBBOC govori o 756 osu enih na smrt u loše nazvanoj Demokratskoj Republici Njema koj (DDR) tijekom komunisti ke diktature. Benjamin Valentino, u *“Kona na rješenja, masovna ubijanja i genocid u 20. stolje u”* (2004), **iznosi** broj od 80.000 do 100.000 smrtnih slu ajeva uzrokovanih komunisti kom represijom od 1945. godine. Studija koju je njema ka vlada objavila 1989. procjenjuje da je **u sovjetskim ratnim zlo inima ubijeno 270.000 Nijemaca**, kao i **205.000 smrtnih slu ajeva me u Nijemcima koji su od 1944. poslani u logore prisilnog rada** u SSSR. (2005). Dodatno, Helke Sander i Barbara Johr, u *“BeFreier und Befreite”* – (2005.), ra unaju s **240.000 njema kih žena koje su poginule zbog posljedica nasilja** u rukama sovjetskih vojnika. Ukupno bismo govorili o 815.000 smrtnih slu ajeva.

Mozambik: 729.000 mrtvih

TBBOC isti e da je u razdoblju izme u 1975. – godine u kojoj su Frelimovi komunisti došli na vlast, i koji još uvijek postoje u toj zemlji – i 1985. godine, 600.000 ljudi umrlo od gladi u Mozambiku, prema podacima UNICEF-a. Još 8.000 ljudi umrlo je od gladi u prolje e 1989. godine. Glad je uglavnom uzrokovana politi kom korupcijom kada je prisvajana humanitarnu pomo . Profesor Rudolph Rummel **ra una** s 3000 mrtvih od strane Frelimo gerile izme u 1964. i 1975. godine, a s 118.000 ubijenih nakon uspona te komunisti ke skupine na vlast. Govorili bismo, dakle, o najmanje 729.000 mrtvih.

Etiopija: 725.000 mrtvih

TBBOC broji između 200.000 i 300.000 ljudi koji su umrli od gladi tijekom komunističke diktature uspostavljene u Etiopiji između 1974. i 1991. godine, uspostavljene uz potporu SSSR-a i Kube. Profesor Rudolph Rummel **došao do** 725.000 mrtvih između 1974. i 1987. godine.

Rumunjska: 435.000 mrtvih

TBBOC ne daje ukupnu brojku stradalih od komunističke represije u Rumunjskoj. Benjamin Valentino, u *“Kona na rješenja, masovna ubijanja i genocid u 20. stoljeću”* (2004), iznosi od 60.000 do 300.000 smrtnih slučajeva uzrokovanih komunističkom represijom od 1945. godine, i to političkom represijom i prisilnom kolektivizacijom poljoprivrede. Profesor Rudolph Rummel **raunava** s 435.000 ubijenih od strane rumunjskog komunizma.

Čehoslovačka: 262.082 mrtva

TBBOC ne daje procjenu smrtnih slučajeva za Čehoslovačku pod komunističkom vlašću. Profesor Rudolf Rummel **raunava** s 197.000 smrtnih slučajeva između 1945. i 1948. i 65.000 smrtnih slučajeva između 1948. i 1968. godine. Na ovo moramo dodati da **tajna izvješća** od strane komunističke vlasti, otkrivena 1990. godine, procjenjuje **82 mrtvih u represiji Praškog proljeća 1968. godine** ubijenih od ruku vojnika Varšavskog pakta. Ukupno bismo govorili o 262.082 mrtvih.

Venezuela: više od 252.000 mrtvih

Nakon dolaska na vlast Huga Chaveza 1999. godine, uspostavljen je autoritarni režim u toj karipskoj zemlji. Upravo je stranka PSUV inspirirana marksizmom-lenjinizmom. Venecuelanski socijalistički režim imao je potporu Kube. U lipnju 2015. Venecuelanski opservatorij za nasilje (OVV) **procjenjuje** da je u razdoblju od 1999. do svibnja 2015. u zemlji bilo 252.073 nasilne smrti. Od tada, nasilje i dalje dominira zemljom, a vlada suzbija opozicijske demonstracije, što je uzrokovalo **više od 100 smrtnih slučajeva zbog represije** u prvoj polovici 2017. godine.

Poljska: više od 235.000 mrtvih

TBBOC daje neke podatke o komunističkoj represiji u Poljskoj. Navodim ih i proširujem u nastavku: Tijekom “*Poljske operacije*” sovjetskog NKVD-a protiv poljske manjine u SSSR-u 1933-1938: TBBOC navodi **izmeđ u 50.000 i 60.000 mrtvih.**

Tijekom pogubljenja poljskih ratnih zarobljenika u proljeće 1940. godine: TBBOC nabroja 4.404 zatvorenika Kozielska pogubljenih u Katynu, i 3.896 zatvorenika Starobielska pogubljenih u Harkovu, te 6.287 zarobljenika Ostaszkowa pogubljenih u Kalininu: ukupno je pogubljeno 14.587 zarobljenika. Međutim, ta brojka je proširena u kasnijim istraživanjima. Institut za nacionalnu memoriju Poljske 2004. godine **procijenio je broj pogubljenih osoba na 21.768.**

Za vrijeme sovjetske okupacije 1939-1941: TBBOC navodi 30.000 ubijenih ljudi, te između 90.000 i 100.000 mrtvih među Poljacima deportiranim u SSSR. Godine 2009. poljski Institut za nacionalnu memoriju je procijenio da je **150.000 Poljaka ubijeno zbog sovjetske okupacije.**

Represija Armije Krajove i antikomunistički otpor: TBBOC ne daje globalnu brojku, ali navodi **1.486 pripadnika otpora ubijenih 1947. godine.** Poljski povjesničar Jan Żaryn, u djelu kojega je objavio Poljski institut za pamćenje (“*Aparat bezpieczeństwa w walce z podziemiem politycznym i zbrojnym 1944-1956*”), razmatra **1975 mrtvih u razdoblju od siječnja 1945. do kolovoza 1946. godine.**

Tome moramo dodati da **su Sovjeti silovali oko 100.000 poljskih žena i djevojaka**, a mnoge od njih su **također ubijene.**

U represiji protiv radničke revolucije u Poznanu 1956. godine, komunisti su poslali vojsku protiv demonstranata, otvorili vatru i izazvali oko **70 smrtnih slučajeva**, navodi TBBOC.

Uspostava Ratnoga zakona, 1981-1983. godine uzrokovala je 14 smrtnih slučajeva prema TBBOC-u. Poljska vlada sada **navodi** brojku od **56 mrtvih.**

Ma arska: 210.000 mrtvih

TBBOC broji 200.000 mrtvih Ma arame u više od 600.000 koji su deportirani od strane Sovjeta. Me utim, ne spominje se efemerna sovjetska Republika Ma arska (svibanj-kolovoz 1919.). U nekoliko mjeseci koliko je trajala, revolucionarni sudovi koje su osnovali komunisti pogubili su 590 ljudi (prema Tiboru Hajduu u *“Ma arska sovjetska Republika“*, 1979.). Tome moramo dodati **2 000 lanova jedne stranke pogubljenih** izme u 1948. i 1956. godine (prema Robertu Bideleuxu i Ianu Jeffriesu u *“Povijest isto ne Europe: kriza i promjene“*, 2007) i **još 5.000** nestrani kih (RJ Crampton isti e u *“Isto na Europa u dvadesetom stolje u i poslije“*, 1997). Dodatno, **izme u 2500 i 3000 pobunjenika ubijeno je tijekom ma arske revolucije 1956. godine** (od toga izme u 1.800 i 2.000 u Budimpešti), prema **izvješ u podnesenom UN-u 1957. godine** . Osim toga, **229 osoba je pogubljeno nakon ustanka** . Dakle, govorimo o ukupno oko 210.000 smrtnih slu ajeva.

Angola: 125.000 mrtvih

TBBOC ne nudi procjene o ukupnom broju smrtnih slu ajeva uzrokovanih komunisti kom gerilom MPLA, koju su podržale Kuba i SSSR. Profesor Rudolph Rummel je **izra unao** 125.000 smrtnih slu ajeva izme u 1975. i 1987. godine.

Kolumbija: 105.419 mrtvih

Prema **Jedinstvenom registru žrtava** Vlade Kolumbije, sukob izazvan komunisti kim teroristima FARC-a (Revolucionarne oružane snage Kolumbije) izazvao je 103.089 smrtnih slu ajeva zbog

teroristi kih napada. Nadalje, teroristi ELN-a (marksisti ko-lenjinisti ke skupine) odgovorni su za **2.330 ubojstava** prema Nacionalnom centru za povijesno pam enje Kolumbije. Me u obje komunisti ke skupine dodano je 105.419 mrtvih, i to bez ra unanja poginulih u borbama protiv tih teroristi kih bandi.

Albanija: 100.000 mrtvih

TBBOC ne daje ukupnu brojku komunisti ke represije u Albaniji. Profesor Rudolph Rummel **navodi** 100.000 mrtvih od strane staljinisti kog režima Envera Hoxhe.

Rodezija/Zimbabve: više od 50.000 mrtvih

U Rodeziji (sada Zimbabve), teroristi *Narodne oslobodila ke vojske Zimbabvea*, marksisti ko-lenjinisti ke skupine koju je podržavao SSSR, ubili su 102 civila tako što su oborili dva leta Air Rhodesije (u jednom od njih, teroristi su na samom mjestu nesre e ubili 10 putnika koji su preživjeli). Još jedna komunisti ka teroristi ka skupina, maoisti *Nacionalne oslobodila ke vojske Zimbabvea*, uz podršku Kine i na elu s Robertom Mugabeom, sudjelovali su u raznim teroristi kim djelima, bili su poznati po svom divljaštvu. Profesor Rudolph Rummel je **izra unava** 19.000 smrtnih slu ajeva uzrokovanih ovim gerilcima izme u 1970. i 1979. godine. Nakon uspona Roberta Mugabea na vlast 1980. godine u zemlji je uspostavljena komunisti ka diktatura, do njegova razrješenja u studenom 2017. godine. U tom razdoblju uspjeti su u zemlji provesti sve vrste kršenja ljudskih prava, uklju uju i masakre u Gukarahundiju, kada su prema Geoffu Hillu u “*Bitci za Zimbabve: Kona no odbrojanje*” (2005), uzrokovali **30.000 smrtnih slu ajeva**. Sve u svemu, govorimo o ukupnim brojkama koje daleko premašuju 50.000 mrtvih.

Laos: 45.000 mrtvih

Ova mala zemlja jugoisto ne Azije, rijetko naseljena, pretrpjela je krvavi gra anski rat izme u 1963. i 1975. godine, izme u tadašnje ustavne monarhije i komunisti kih gerilaca Patet Laoa, uz potporu Sjevernog Vijetnama i SSSR-a. Komunisti su pobijedili i još uvijek ostaju na vlasti putem jednostrana ke komunisti ke diktature. TBBOC navodi brojku od **45.000 ubijenih i izgladnjelih** od strane laoskih izbjeglica.

Bugarska: 31.150 mrtvih

TBBOC broji izme u 30.000 i 40.000 smrtnih slu ajeva uzrokovanih brutalnom komunisti kom represijom koju su od 1944. godine pokrenuli komunisti i sovjetske okupacijske snage, posebno protiv lokalnih osoba, gradona elnika, u itelja, sve enika i trgovaca. **Izvjesh e Hannah Arendt Centra u Sofiji 2010 godine**, napravljeno u suradnji s profesorima Dinyu Sharlanovom i Venelinom I. Ganevom, daje sljede e brojke:

26.850 ubijenih pogubljenjem bez su enja izme u rujna i listopada 1944.

1.050 likvidiranih smrtnom presudom u razdoblju od sije nja do svibnja 1945.

640 ubijeno u koncentracijskim logorima izme u 1945. i 1962. godine.

680 likvidirano smrtnom kaznom izme u 1946. i 1975. godine.

160 demonстранata ubijenih tijekom prosvjeda turske manjine izme u 1984. i 1989. godine.

1500 ubijenih izme u 1946. i 1989. kada su pokušali pobje i iz zemlje.

Ukupno bismo govorili o 30.880 mrtvih. Dinyu Sharlanov, u *“Povijest komunizma u Bugarskoj”* (2009), nabraja 31.000 smrtnih slu ajeva izme u 1944. i kraja komunizma u zemlji 1989. godine. Na to moramo dodati da su 16. travnja 1925. lanovi Komunisti ke partije Bugarske izvršili je brutalan napad na crkvu Sv. Nedelje u Sofiji, raznose i krov hrama i **ubivši 150 ljudi**.

Kuba: 73.000 mrtvih

TBBOC izra unava izme u 15.000 i 17.000 mrtvih na Kubi zbog pogubljenja od 1959. godine. Tome se mora dodati i 7.000 koji su poginuli pokušavaju i pobje i splavovima s otoka morem. Profesor Rudolph Rummel je **izra unao** 73.000 onih koje je ubio kubanski komunisti ki režim izme u 1959. i 1987. godine.

Peru: 37.840 mrtvih

TBBOC navodi izme u 25.000 i 30.000 onih koje je ubila maoisti ka gerila Sendero Luminoso. Komisija za istinu i pomirenje, stvorena 2001. godine, **izra unala je** izme u 24.823 i 37.840 žrtava te komunisti ke teroristi ke skupine.

Mongolija: 35.000 mrtvih

Procjena Hiroakija Kuromije u “*Staljinovom velikom teroru i azijski neksus*” (2014.) odgovara staljinisti koj represiji od 1937. do 1939. godine. Brojke bi uklju ivale **ubojstvo 18.000 budisti kih redovnika od ruku Sovjeta.**

Filipini: 22.799 mrtvih

Godine 1969. tri marksisti ko-lenjinisti ke skupine zapo ele su teroristi ku ofenzivu: *Bagong Hukbong Bayan (Nova narodna vojska)*, *Komunisti ka partija Filipina* i *Nacionalni demokratski front Filipina*, uz potporu odre enih komunisti kih zemalja (Sjeverna Koreja, Kina i Nikaragva) i teroristi kih skupina i komunisti kih stranaka iz nekoliko zemalja. Prema podacima filipinske vojske, ova teroristi ka ofenziva izazvala je 22.799 smrtnih slu ajeva izme u 1969. i 2002. godine.

Grčka: 15.401 mrtvih

Žurba da osigura dominaciju u poslijeratnoj Grčkoj navela je Nacionalnu oslobodilačku vojsku Grčke (ELAS), koju kontrolira Komunistička partija Grčke (KKE), da izazove grčko-grčki rat 1943. godine protiv drugih skupina grčkog otpora protiv nacizma. Godine 1946. godine KKE je bojkotirala prve slobodne izbore nakon rata, a 1947. organizirala je privremenu vladu: potpuni državni udar, podržan od komunista Jugoslavije, Albanije i Bugarske. Došlo je do novog grčko-grčkog rata u kojem su komunisti bili poraženi u listopadu 1949. godine, a KKE zabranjen. Prema izvješću koje je 1985. godine objavio grčki generalštab, komunisti su uzrokovali **15.291 poginulih** u grčkim oružanim snagama i 210 mrtvih kod Britanaca. Desetlje ima kasnije, izmeću 1975. i 2002. godine, Revolucionarna organizacija 17. studenoga, s marksističkom ideologijom, izvršila je više od stotinu napada **ubivši 23 osobe**.

Nikaragva: 5000 mrtvih

TBBOC ne nudi procjene ukupnog broja smrtnih slučajeva uzrokovanih sandinističkim režimom između 1979. i 1990. godine. Profesor Rudolph Rummel **procjenjuje** 5.000 smrtnih slučajeva uzrokovanih tim režimom između 1979. i 1987. godine.

Španjolska: najmanje 4.176 mrtvih

TBBOC posvećuje cijelo poglavlje Španjolskoj, navodeći i 500 smrtnih slučajeva koje su komunisti izazvali u sukobima s anarhistima i socijalistima u svibnju 1937. godine u Barceloni. Međutim, ne spominje se masakr u Paracuellosu, koji je 1936. godine vodio komunistički Santiago Carrillo i u kojem je

ve identificirano najmanje 2.750 žrtava, među kojima **50 djece**, prema povjesničaru Ricardo de la Cierva ("El cementerio de Paracuellos del Jarama", 1972). Tome bismo trebali dodati i druge zločine koje su počinili komunisti republikanskoj strani tijekom španjolskog građanskog rata. Također bi bilo potrebno dodati popisu smrtnih slučajeva ubojstva koja su počinili terorističke bande marksističke ideologije: *ETA* (**829 ubijenih, prva je poginula djevojka od samo 22 mjeseca**), *GRAPO* (**88 ubojstava**), *FRAP* (**6 ubojstava**), *MIL* (**ubojstvo**), *EGPGC* (**ubojstvo**) i *Front d'Alliberament de Catalunya* (**ubojstvo**).

Argentina: 1.501 mrtvih

Prema **podacima argentinske vojske**, između 1969. i 1979. godine, terorističke skupine marksističko-lenjinističke ideologije *Montoneros* i *Revolucionarne oružane snage* (FAR), koje su se spojile 1973. godine, počinile su više od 6.200 napada, više od 1.700 otmica i **1.501 ubojstva**.

Južni Jemen: 1.000 mrtvih

Iako to TBBOC ne spominje, Južni Jemen bio je komunistička diktatura između 1967. i 1990. godine. Profesor Rudolph Rummel je **izraunao** 1000 smrtnih slučajeva uzrokovanih tim režimom.

Izrael: 83 mrtva

Narodni front za oslobo enje Palestine (FPLP) i Nihon Sekigun (japanska Crvena armija), dvije teroristi ke skupine marksisti ko-lenjinisti ke ideologije, po inile su 1972. godine masakr u zra noj luci Lod, usmrtivši 26 ljudi . Osim toga, PFLP je ubio 21 drugih ljudi u Izraelu u raznim napadima po injena izme u 1969. i 2014. godine. Još jedna teroristi ka skupina marksisti ko-lenjinisti koj ideologije, Demokratska Front za oslobo enje Palestine (FDLP), ubio je 36 ljudi u Izraelu – jedan dio od njih su bila djeca – izme u 1974. i 1975. godine.

Urugvaj: 66 mrtvih

Izme u 1967. i 1972. godine, Nacionalno oslobodila ki pokret-Tupamaros, teroristi ka skupina sastavljena uglavnom od maoisti kih komunista, po inila je mnoštvo napada u kojima **je ubijeno 66 osoba** .

Zapadna Njema ka i Zapadni Berlin: 35 mrtvih

Baader-Meinhof-Gruppe ili Rote Armee Fraktion (frakcija Crvene armije) bila je teroristi ka skupina komunisti ke ideologije koju je podržavala Isto na Njema ka, a koja je izme u 1968. i 1993. godine izvršila 31 ubojstvo u Zapadnom Berlinu i u Saveznoj Republici Njema koj, prema Jan Oskaru Engeneu. Engene isti e u “Terorizam u zapadnoj Europi: objašnjavanje trendova od 1950. godine” (2004). Druga njema ka teroristi ka skupina s komunisti kom ideologijom, Revolutionäre Zellen (Revolucionarne elije), bila je odgovorna za ubojstvo . Osim toga, Narodni front za oslobo enje Palestine, teroristi ka skupina marksisti ko-lenjinisti ke ideologije, po inio je tri ubojstva u Zapadnoj Njema koj 1969. i 1977. godine.

Sjedinjene Ameri ke Države: 10 mrtvih

U SAD-u je djelovalo nekoliko terorističkih skupina komunističke ideologije:

Između 1974. i 1983. godine, *Oružane snage nacionalnog oslobođenja Portorika*, koji su zastupali marksističko-lenjinističku ideologiju, izvršile su 120 napada u kojima je ubijeno 6 osoba.

Između 1975. i 1984. godine, *Ujedinjeni slobodarski front (UFF)*, mala kriminalna organizacija s marksističkom ideologijom, izvršila je niz napada, ubivši jednu osobu.

Između 1978. i 1985. komunistička organizacija *19. svibnja* izvršila je razne napade i pljačke, usmrтивši 3 osobe.

Zastave: Wikimedia